

[Kirkeministeren.]

ster, fængselspræster, sygehuspræster, præster for døve og en tunghørepræst, og der er indført en feltpræstordning, hvorefter det er tanken også at ansætte heltidsbeskæftigede præster inden for værnene. Disse ordninger hviler på en særlig hjemmel i en bevilling eller normering af stillingerne som andre tjenestemandstillinger.

Vi har også allerede studenterpræster. For 18 år siden blev professor, dr. theol. P. G. Lindhardt ansat som deltidsbeskæftiget hjælpepræst hos sognepræsten ved Vor Frue Kirke i Århus med henblik på kirkelig betjening af studenterne, og forinden var professor, dr. theol. K. E. Skydsgaard ansat på tilsvarende måde ved Trinitatis Kirke i København. Det honorar, disse professorer har modtaget for deres præstevirksomhed, er helt blevet betalt af kirkelige ligningsmidler. I 1966 ønskede professor Skydsgaard at opgive sin præstegerning, og der blev ved kongelig resolution oprettet et fast embede som kaldskapellan ved Trinitatis Kirke i København. Det er indehaveren af denne stilling, som man kalder studenterpræsten, fordi det ganske utvetydigt var meningen med hans ansættelse, at han skulle varetage den kirkelige betjening af studenterne. Hans lønning udredes ganske som almindelige præsters, altså dels af kirkelige midler, dels af statskassen. Denne ansættelse skete, før jeg blev minister.

Det er ingen hemmelighed, at jeg på nuværende tidspunkt ikke har villet medvirke til oprettelse af en stilling som studenterpræst i Århus. Det skyldes, at jeg ikke vil være med til at præjudicere en almindelig ordning ved at træffe enkeltafgørelser på et område, hvortil der knytter sig mange principielle kirkelige, økonomiske og juridiske problemer. Den kommission, som jeg allerede tidligere har omtalt, nedsat af kirkeministeriet i 1964, har fået til opgave at overveje, om der som led i en ændring af folkekirkens struktur bør indføres specialpræster. Man kan af den slags tænke sig adskillige, mange flere end studenterpræster. Jeg skal blot nævne som eksempel fabrikspræster, præster ved varemagasiner, og så kan man jo selv tænke videre. Det vil være urigtigt med en afgørelse nu at forudgribe den principielle overvejelse af alle disse spørgsmål.

Jeg vil til slut endnu en gang sige hr. Thomas Christensen tak for, at han har rejst spørgsmålet her i tinget. Jeg hører ikke til dem, der er utilfreds med, at folketinget er medbestemmende i kirkelige anliggender, tværtimod, og hvis vi skal til at omorganisere folkekirken og betjene den ved specialpræster, bliver det nødvendigt, at sagen forelægges folketinget, idet jeg i alt fald, bl. a. på grund af de økonomiske konsekvenser, ikke finder mig beføjet til at ordne disse problemer rent administrativt.

Thomas Christensen: Jeg må have lov at takke kirkeministeren for det foreløbige, imødekommende svar; jeg forstår, det er et spørgsmål, vi kan vende tilbage til. Lad mig kun sige om dette spørgsmål om specialpræster, som altså senere skal drøftes, at det forekommer mig at indebære meget alvorlige konsekvenser for det fællesskab, som man trods alt har i den danske folkekirke.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lis Møller* til socialministeren:

„Vil ministeren gennemføre en ændring af betalingen for kost og logi på åndssvageforsorgens pensionater og kollegier, så betalingen bringes i et rimeligt forhold til de pågældendes indtægter?“

Lis Møller: Åndssvageforsorgen har i dag 13 pensionater fordelt ud over landet; beboerne arbejder dels på beskyttede værksteder, dels i det private erhvervsliv. Deres indtjeningsmuligheder er vidt forskellige; nogle tjener 200 kr. om ugen, andre 410, 650, 700, et par enkelte 850 kr. om ugen. Men betalingen for kost og logi er næsten ens uanset indtægten. Maksimumsbetalingen for kost og logi er 92 kr. om ugen.

Forsorgen tilstræber og arbejder for at skabe en så normal tilværelse som muligt for de åndssvage. Vil det derfor ikke være rigtigt at normalisere betalingen på pensionaterne, så beboerne betaler i forhold til deres indtægt — derfor kan der naturligvis stadig være en maksimumspris. Det vil dels betyde, at de unge, der kan klare sig selv, flytter ud og giver plads for andre